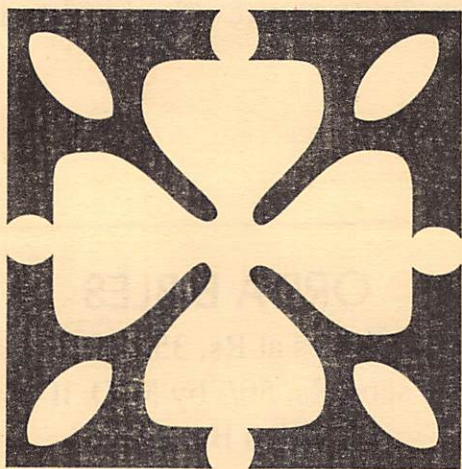

ସତ୍ୟର ଶବ୍ଦ

THE VOICE OF TRUTH

July & August 1997

**AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST**

The Voice of Truth

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box No. 80, KAKINADA,

A.P. - 533 001

Ph. 0884 - 63722

Vol. 2 July & August 1997 No. 4

Published every two months in Oriya
Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity

ORIIA BIBLES

We supply Oriya Bibles at Rs. 35/- each and Rs. 15/- for
postage. please send Rs. 50/- by M.O. if you are in need
of Oriya Bibles to:

SATYA VANI

P.O. Box. 80, KAKINADA - 533 001.

VOICE OF TRUTH

Vol. 10

JULY AUGUST.

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କାହିଁକି ଆପଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରରୂପେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଉଚିତ ? (Why you should believe that Jesus Chrirt is the son of God)

ଆପଣ ଯଦି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ତଥା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କେବଳ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ବା ଭାବବାଦୀ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏବଂ ଅନେକ କାରଣ ହାତ୍ତ ଆମ୍ଭମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ପାରିବା ।

୧) ଯୀଶୁ ଆଦ୍ୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ଆଦି ୧ : ୧ର ଏକ ଲେଖାଯାଏ ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ ଆମ୍ଭମାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ଆପଣା ସଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରୁଁ । ଯୋହନ ୧ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେଖୁ ଯେ 'ଆଦ୍ୟରେ ବାକ୍ୟଥିଲେ, ବାକ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ସେହି ବାକ୍ୟ ଇଶ୍ଵର ଥିଲେ' ତତ୍ପରେ ସେ କହନ୍ତି ସେହି ବାକ୍ୟ ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ।

୨) ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ହୋଇଥିଲା । ଯିଶାୟା ୫୩ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭାବବାଦୀ ଯିଶାୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତୂନା କରି ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରେରିତ ୮ : ୩୨-୩୫ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ନୟନକ ଯିଶାୟା ୫୩ ଅଧ୍ୟାୟ

ଶିଶୁମଳ କରୁଥିବା ବେଳେ ଫିଲିଫ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ
 ବୋଲି ଲେଖାଯାଏ । ତତ୍ପରେ ଫିଲିଫ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟମରେ
 ନୟୁସକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ତଦ୍ୱାରା ଯିଶୁକ୍ରୀଷ୍ଟ ଭବବାଦୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
 ବିଷୟରେ ଭବବାଦୀ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆନ୍ତେ-
 ମାନେ ଜାଣିପାରୁ । ଏହିପରି ଅନେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବବାଦୀ
 ପୁସ୍ତକ ନିୟମରେ ଆନ୍ତମାନେ ପଢ଼ି ପାରନ୍ତି ।

୩) ଯୀଶୁ କନ୍ୟା ଗର୍ଭରୁ ଜାତ । ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର
 ଜାଗତକ ପିତା କେହି ନଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କଣ୍ଠରୁ ହିଁ ତାଙ୍କର
 ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆପଣା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ଗୁଡ଼ିଏ ଏହି ଜଗତରେ
 ନମ୍ର ଭାବେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ ଧାରଣ କଲେ । କନ୍ୟା ଗର୍ଭରୁ ଜାତ
 ହେବା ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମୟ ଘଟଣା । ଏହାମଧ୍ୟ ଯିଶୁକ୍ରୀଷ୍ଟ ୭-୧୪ରେ
 ଲିଖିତ ଭବବାଦୀର ସଫଳତା (ମାଥୁ: ୧୮-୨୫ ଯିଶୁ ୭ : ୧୪)

୪) ଯୀଶୁ ଜଣେ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ସେ
 ଜଣେ ହିଁ ଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନ ବା ପାପରହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ ।
 ପ୍ରେରଣା ପିତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଆନ୍ତେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଦ ଚକ୍ରରେ
 ଗମନ କରିବା ଉଚିତ । ‘ସେ କୌଣସି ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା
 ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି ଛଳ କଥା ନଥିଲା’ । (୧ମ ପିତ ୨ : ୨୨)
 ତାହାଙ୍କ ପାପ ରହିତ ଜୀବନ ସକାଶୁ ସେ ପାପୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ
 ଭୋଗିଥିଲେ ଓ ଜଗତରେ ଆଶାର ଘଣ୍ଟି ଜଳାଇଥିଲେ । (୧ମ
 ଯୋହନ ୩-୫)

୫) ଯୀଶୁ ଭବବାଦୀଗୁଡ଼ିକ ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏ
 ଜଗତରେ ଜନ୍ମି ଥିଲେ । ‘ମୁଁ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କି ଭବବାଦୀମାନଙ୍କ
 ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି’ ଏପରି ଭବବାଦୀ, ଲେଖ
 କରିବାକୁ ଆସିନାହିଁ ବରଂ ସଫଳ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି’ (ମାଥୁ—
 ୫ : ୧୭)

୭) ଯୀଶୁ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଥିଲେ ସେ ରୋଗୀ-ମାନଙ୍କୁ ପୁସ୍ତ କଲେ ସେ ବଧୂରମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ, ଦୁର୍ଜାମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବା ପାଇଁ ଶଞ୍ଜାମାନଙ୍କୁ ଚାଲିବା ପାଇଁ କ୍ରିୟା ଦେଇଥିଲେ । ତଥା ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବତ କରିଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରୋଗୀ-ପୁସ୍ତ କଲେ, ଅନେକ ସଂଖ୍ୟକ ଜନତାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଜଗାଇ ଥିଲେ ଏବଂ ଜଳ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଥିଲେ । ଲେଖାଯାଏ ଅନେକ ତାହାଙ୍କ ସାଧୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ” (ଯୋହନ ୨ : ୨୩) ।

୮) ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ପିତର କହିଲେ, ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର’ (ମାଥୂଉ ୧୬ : ୧୬) ।

୯) ଯୀଶୁଙ୍କୁ, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ‘ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହାର କରୁ କରୁ ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି କହି ଅନେକଙ୍କ ଠାରୁ ବାହାର ଗଲ । ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇ କଥା କହିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ’ (ଲୁକ ୪ : ୧୪)

୧୦) ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ‘ତାହା ହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱର ପବନ କରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏହା କହିବାକୁ ତୁ ଇଶ୍ୱର ନିନ୍ଦା କରୁଅଛୁ ବୋଲି କହୁଅଛୁ ?’ (ଯୋହ ୧୦ : ୩୬) ।

୧୧) ଯୀଶୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଆପଣ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୀବତ କଲେ (ଯୋହ ୧୧ : ୪)

୧୨) ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ର ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ‘ଏ ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟପୁତ୍ର ଏହାଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଏହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କର’ (ମାଥୂଉ ୧୭ : ୫)

୧୨) ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେଲେ । 'କିନ୍ତୁ ଧର୍ମମୟ ଆତ୍ମା ସମ୍ଭବରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରି ବୋଲି ଶକ୍ତି ସହ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ' (ରୋମୀୟ ୧ : ୪) ।

୧୩) ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । 'କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ଵାସ କରାଯେ ଯୀଶୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି ସବୁ ଲେଖା ଯାଇଅଛି' (ଯୋହ ୨୦ : ୩୧)

୧୪) ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ । 'ପୁଣି ମୁଁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ଉତ୍ସୁକ କଲେ ପୁନର୍ବାର ଆସିବି ।' (ଯୋହ ୧୪ : ୩)

୧୫) ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜାଗତକ ଇତିହାସ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୂପେ ସ୍ଵୀକାର କରେ

୧୬) ଯୀଶୁ ଆଜି କାଲି ଓ ସଦାସର୍ବଦା ଜୀବନ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଯୀଶୁଙ୍କ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଉକ୍ତରେ କାରଣ ନିଅନ୍ତୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଉପର ଲିଖିତ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆପଣ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ବୋଲି ମୋର ଆଶା ।

ଆପଣ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୂପେ କଅଣ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଯଦି କରି ଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସ୍ଵୀକାର କର (ମାଥୂଜ ୧୦ : ୩୨) ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସବୁ ପାଳନ କାର (ପ୍ରେରିତ ୨ : ୩୮, ମାର୍କ ୧୬ : ୧୬ କଲ— ୧ : ୨୭) ।

—J. C. Choate

ବିଶ୍ରାମ ଦିନ କିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ?

(Who Changed the Sabbath)

ସେମାନଙ୍କ କାଥାକିମ୍ବଦନ୍ତୀ ବିଶ୍ରାମ ବାରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ
ଦିବସ ରବିବାରକୁ ବଦଳାଇଥିଲେ ବୋଲି ଏକ ଭ୍ରମ ମତବାଦ
ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରେ ।

ହିନ୍ଦୁ ଶିଳାରେ ଅନ୍ତ ହୋଇ ଅଛି—

ନିଜଦ୍ଵାରା ଦିନରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥିବା ବିଶ୍ରାମଦିନ,
ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରାଯିବା ଅନା-
ବଶ୍ୟକ । କାରଣ ସାକେତୀ ଓ ପ୍ରଭୃତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ସୁରାଜ୍ୟ ନିୟମକୁ
ହିନ୍ଦୁ ଶିଳାରେ ହତ ହୋଇ ଅନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ଯୁଗରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଯୁଗରେ ଆମ୍ଭମାନେ ଆଜି ମୋଶାଙ୍କ ଅଧିକାରରେ
ନୋହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅଧିକାର ଅଟେ । ସହାୟକ ନିୟମ
(ଏକା ୮ : ୨) ଓ ଜୀବନ କାୟକ ପଥ ଅଟେ (ଏକା ୧୦ : ୨୦)
ବିଶ୍ରାମ ଦିନ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବା ସୁରାଜ୍ୟ ନିୟମକୁ
ପ୍ରଭୃତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ହିନ୍ଦୁ ଶିଳାରେ ହତ ହୋଇ ଲୋପ କରି ଅଛନ୍ତି । (ଏଫି ସୀ
୨ : ୧୪-୧୬) । 'ପୁଣି ବିଧିବିଧାନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ପସ ଥିଲା, ତାହା ସେ ଲୋପ କରି ହିନ୍ଦୁ ଶିଳାରେ
ହତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଥରୁ ଦୂର କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ
ଆଧିକାର ଓ କର୍ତ୍ତାପଣରୁ ଅସ୍ଵାସ୍ୟ ଛଡ଼ାଇ ପ୍ରକାଶରେ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ ହିନ୍ଦୁ ଶିଳାରେ ବିଜୟ ଘୋଷା କରି ଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପଦ, ପ୍ରତିପଦ ଅବା ବିଶ୍ରାମ ଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ନ କରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଗାମୀ ବିଷୟର
ରୂପାମାସ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବ ବିଷୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । (କଲସୀ ୨ : ୧୪-୧୬)
୧୭ ପଦରେ 'ବିଶ୍ରାମ ଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ
ନ କରୁ ।' ବୋଲି କୁହାଯାଏ କାରଣ ତାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିନ୍ଦୁ ଶିଳାରେ ହତ
ହୋଇ ଲୋପ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ଦଶ ଆଜ୍ଞା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଭୂକ୍ତି :-

ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦତ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବେ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଅନେକ ମନେ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୋଶା ଉପ୍ରାୟେଲ ଗଣ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଏପରି ଭାବେ କହନ୍ତି । “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆନୁମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଦ୍ୱାରାରେ ଆନୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ନିୟମ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆନୁମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ନିୟମ କଲେ ନାହିଁ । ମ.ସ ଆଜି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଜୀବତ ଅଟୁଁ ଯେ ଆନୁମାନେ ଆନୁମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହା କଲେ ।” (ଦ୍ୱି : ବି ୫ : ୨-୨୩)

ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାର ନୂତନ ନିୟମରେ ‘ବିଶ୍ରାମ ବାର’ ବା ‘SABBATH’ ୭^o ଥର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ । କଲସୀ ୨ : ୧୭ ପଦର ଗ୍ରୀକ୍ ପଦ ‘SABATHON’ର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ରାମ ବାର ନୁହେଁ ବୋଲି ଅନେକ ତର୍କ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କଲସୀ ୨ : ୧୭ କି ଅବା ମାଥୂର ୨ : ୧, ଲୁକ ୪ : ୧୭ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଗ୍ରୀକ୍ ପଦ SABA-THON’ ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ । ମାଥୂର ୮ : ୧ ରେ ଲେଖାଯାଏ । ବିଶ୍ରାମ ବାର ଶେଷ ହେଲ ଉତ୍ତରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସର ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଷରେ ମଗତଲମା ମରିୟମ ଓ ଅନ୍ୟ ମରିୟମ ସମାଧି ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ ‘ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ରାମ ବାରରେ ସମାଜ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ବୋଲି ଲୁକ ୪ : ୧୭ ରେ କୁହାଯାଏ କାରଣ ସେ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧିନସ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗୀ ତାହା ଲେଖ କରିଥିଲେ । ସଦ ମାଥୂର ୨ : ୧ ଓ ଲୁକ ୪ : ୧୭ ପଦରେ ବ୍ୟବହୃତ SABATON ର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ରାମ ବାର ଅଟେ । କଲସୀ ୨ : ୧୭ ରେ ‘SABATON’ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ରାମ ବାର ଅଟେ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆନୁମାନେ ବିଚାର କରନ୍ତି ହେବୁ ନାହିଁ ।

‘ମୃତ୍ୟୁ ଦାୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା’ ଯେଉଁଥିରେ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଅନୁ-ଭୂକ୍ତିର ଅନ୍ତ ହୋଇଅଛି । (୨ କରନ୍ତୀ ୩ : ୭-୧୧) ଏହି ପଦରେ ‘ଅକ୍ଷରରେ ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ ଶୋବତ’ର ଅର୍ଥ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ତାହାର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ସେମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ଭୁବନମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଅଛି । ଯେପରି ଭୁବନମାନେ ଅନ୍ୟ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମମାନେ ଭଗ୍ନରୁକ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଦ୍ଧାପିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅ । ପୁନଃବାର ୭ମରେ ଲେଖାଯାଏ । ‘ତେବେ ଆତ୍ମମାନେ କଅଣ କହିବା ? ବ୍ୟବସ୍ଥା କଅଣ ପାପ ? ତାହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ । ବରଂ ପାପ କଅଣ ତାହ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ମୁଁ ଜାଣି ନଥାନ୍ତି, କାରଣ ଲୋଭ କରନାହିଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହା କହି ନଥିଲେ । ଲୋଭ କଅଣ ମୁଁ ଜାଣି ନଥାନ୍ତି । ‘ଲୋଭ କରନାହିଁ’ ଏହା ଦଶ ଆଲୋଚ୍ଚ ଏକ ଆଜ୍ଞା ହୋଇ ଥିବାରୁ ଆତ୍ମମାନେ ଆଉ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧିନ ନୋହୁଁ ବୋଲି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ।

‘ବିଶ୍ରାମ ବାର’ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶୁଷିତ ହେବାରୁ ତାହା ରହିତ କରିବାକୁ ସେ ମନସ୍ଥ କଲେ । (ପିଣ୍ଡାକ୍ଷୟ ୧ : ୧୩ ଓହୋସେୟ ୨ : ୧୧) । ଲେଖା ବର୍ଣ୍ଣ ଠାରୁ ଯାଜକଭର ଭର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାଯାଜକ ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବାରୁ, ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲା । (ଏବ୍ରୀ ୭ : ୧୨) । ବିଶ୍ରାମ ବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ରାମ ବାରର ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି । (ମାର୍କ ୨ : ୨୩-୨୮) । ସେ ହିଁ ଶରେ ହତ ହୋଇ ତାହା ଲୋପ କରି ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ କରି ଆତ୍ମମାନେ ଆଉ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧିନ ନୋହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ବ୍ୟବସ୍ଥାଧିନ ଅଟୁଁ ।

ଶାସନ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା (ପ୍ରେରିତ ୨୩ : ୩), ବିଧି ବିଧି କର୍ମର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଲୁକ ୨ : ୨୭), ନୌତିକ ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କନ୍ୟା ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଧିନମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ବାର ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନଥିଲେ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଦଶ ଆଜ୍ଞାରୁ ନଅଟି ଆଜ୍ଞା ନୂତନ ନିୟମର ଆଜ୍ଞାବଳୀରେ ଯୋଗ କରାଯାଏ । ପ୍ରେରିତ

୧୪ : ୧୫) ୧ମ ଯୋଦ୍ଧା * : ୨୧, ହାକୁବ * : ୧୨, ଏଫି ସି
 ଡି : ୧, ୧ମ ଘମସ୍ତ * : ୮-୮, ହେମୀପୁ ୧୩ : ୯) । ଦଶ ଅଙ୍ଗୁଳ
 ନଅଟି ଅଙ୍ଗୁଳ ନୂତନ ନିୟମରେ ଯୋଗ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନ
 ମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମାଣଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା-
 ଧନସ୍ତ ବେଳି ତ ହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଫଳ ହେଲୁ :-

ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଆତ୍ମମନେ ଆଉ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଧନ
 ନୋହୁଁ । (ଗାଲୁ ୩ : ୧୭-୨୧) ।

ବିଶ୍ରାମ ବାର ପାଳନ କରିବାକୁ ଈଶ୍ରୀୟେଲମାନେ
 ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥିଲେ :- ବିଶ୍ରାମ ବାର ଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନ
 ମାନଙ୍କୁ କଅବା ମୋଶାଙ୍କ ପୁତ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ନ ହୋଇ
 କେବଳ ଈଶ୍ରୀୟେଲମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । (ଦି : ଦି * : ୨-୪)
 ମିଶରର ବନ୍ଦୁକର ପର-ମଶୁରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଵରୂପାଥେ ଏହି
 ନିୟମ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପାଳନାର୍ଥେ ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

**ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନମାନେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ
 ଦିନରେ ଉପାସନା କଲେ :-**

ପ୍ରେରିତ ୨୦ : ୨ରେ ଲେଖାଯାଏ, ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ
 ଦିନରେ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶେଷୀ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଏକସିତ
 ହୋଇଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ପାଉଁଳ ପରଦିନ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବେ
 ବୋଲି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ
 ଲାଗିଲେ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ-ରାସ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘର ବନ୍ଦୁକି ଦେଲେ । ‘ଶେଷୀ’
 ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଏହି ପଦର ଅର୍ଥ ଉପାସନା କରିବା । କରନ୍ତୁ
 ୧୦ : ୧୭ରେ କୁହାଯାଏ ‘ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ରକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ
 ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁ । ତାହାକି ଶ୍ରୀଷ୍ଠିଙ୍କ ରକ୍ତର ସହଭାଗିତା ନୁହେଁ ?
 ଯେଉଁ ଶେଷୀ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଙ୍ଗୁ, ତାହାକି ଶ୍ରୀଷ୍ଠିଙ୍କ ଶରୀରର
 ସହଭାଗିତା ନୁହେଁ ?

ମାତ୍ର ୨୮ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ମାତ୍ର ୧୨ : ୧, ୧ରେ ବିଶ୍ରାମବାର ଓ
 ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସ ଦୁଇଟିର ପ୍ରାର୍ଥକ୍ୟ ବୁଝିବାରୁ । ବାକ୍ୟ କହେ,
 ବିଶ୍ରାମ ବାରମାସରେ ଉପରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ
 ମରାଜିକା ମରାଜିକା ଓ ଅନ୍ୟ ମରାଜିକା ସମାଧି ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ
 ଦିନବେଳା ପ୍ରଭୃତି ୨୨ : ୨ରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ
 ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନମାନେ ଶେଷୀ ଭାଙ୍ଗିବା ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ
 ଏକଟି କ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖିତ କରାଯାଏ । ଏହି ଦୁଇ
 ବାକ୍ୟରୁ ବିଶ୍ରାମ ଦିନ ଗତ ହେବା ପରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସ
 ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନାର ଦିବସ ବୋଲି ଆମେ ମନେ ଜାଇ ହେଉଁ ।
 ଆଜି ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନମାନେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ
 କରୁଥିଲେ । (୧ମ କରତ୍ତା ୧୭ : ୧, ୨) ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ମୃତ୍ୟୁ ଛୁ କରୁ
 ହୋଇ ରବିବାର ଦିନରେ ଉତ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରଭୃତି ଦି ଶ୍ରୀଷ୍ଟି
 ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁଯାୟୀ ମଗ୍ନୀ ଶେଷୀ କଷ୍ଟ ଦିନରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।
 ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରଭୃତି ଦିନ (ପ୍ରକା ୧୭ : ୧-୭) କିଛି
 ବିଶ୍ରାମ ଦିନ ନୁହେଁ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟି କ୍ରମ ୩୭୨ ମସିହା ପୂର୍ବରୁ କେତେଟି ବିଭିନ୍ନାଧିକ
 ଲେଖକ ମଧ୍ୟ ବେମାନକାଥକ ମାନେ ଉକ୍ତ ସନାର ଦର୍ଦ୍ଦ ସ ବିଶ୍ରାମ
 ବାରରୁ ସପ୍ତାହର ଅନ ଦିବସରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବାରୁ ଯାହାକୁ
 ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରେ, ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ହେଲେ ହତ ହୋଇ ବିଶ୍ରାମ
 ବାରର ପ୍ରଥା ଅନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ରାମ ବାରର ପାଳନ କରି
 ଆସୁଥିବା ଘେରିତ ତଥା ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନମାନେ ଉପାସନାର ଦିବସକୁ
 ବିଶ୍ରାମ ବାରରୁ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବାରୁ
 ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସ୍ୱରୂପ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଦର୍ଶ ହୋଇଅଛି ବୋଲି
 ପ୍ରମାଣିତ କରାଏ । ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ମୃତ୍ୟୁରେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ରାମ ବାରକୁ
 ଅନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ଧର୍ମର ଆରମ୍ଭରୁ ରବିବାର ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନ
 ସମାଜରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ।

—BILL FLATT

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଗମନ କରିବା (Going with God)

“ସେମାନେ ଯେପରି ଦିବସରେ ଓ ରାତିରେ ଯାତ୍ରା କରି ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦିବସରେ ପଥ କଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ଓ ରାତିରେ ଯାତ୍ରା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଯାକେ କଲେ ।” (ଯାକୋବ ୧:୧୧) ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନରୂପେ ପରିଗଣିତ ଈଶ୍ରାୟେଲ ଗୋଷ୍ଠୀ କିଶାନ ଦେଶର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ମିସର ଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଯେଠାରେ ଚାରିଦିନ ବର୍ଷ ନିବାସ କରି, ବହୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟେ ଶନାରେ ମୋଶାଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଆପଣା ଦେଶକୁ ବାହାରି ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ ।

ସେମାନଙ୍କ ପଥ ସହଜ ନଥିଲା । ଅନେକ ପଦ୍ମ ଓ ମରୁ-ଭୂମିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେହି ପ୍ରାନ୍ତରରେ ପଥହରା ହେବା ଅତି ସହଜ ବିଷୟ ଥିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ସେମାନେ ପଥହରା ହୋଇ ନଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗତ ହୋଇ ଥିଲେ । ଦିବସରେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ଓ ରାତିରେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ସେମାନଙ୍କ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସ୍ଵୟଂ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଯାକେ କଲେ ।

ଆଜିର ଆକାଶରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ମେଘଦେଖିପାରୁ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଆମ୍ଭର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏହି ଜଗତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ । ଈଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ନିୟମ ଲିଖିତ ରୂପରେ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ।

ଯଦି ଈଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭର ଅନୁଗମନ କରିନଥାନ୍ତେ । ସେମାନଙ୍କ ଗତି

କଅଣ ହୁଅନ୍ତା ? ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ମାଁ ଫଳରେ ପ୍ରାନ୍ତରର ପଥହରା ହୁଅନ୍ତା । ଓକ୍ ସେହୁଠାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦଉ, 'ମେଘସ୍ତମ୍ଭ' ଓ 'ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ' ସଦୃଶ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅନୁସରଣ ନକଲେ, ଏହି ଜଗତରେ ପଥହରା ହେବା । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସରଣ ନ କରି ପଥହରା ହେବା କେତେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ! ତେଣୁ କରି ଆସ, ଆତ୍ମମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳଦାୟକ ପ୍ରାର୍ଥନାକ 'ମେଘସ୍ତମ୍ଭ' ଓ 'ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ' ସଦୃଶ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସରଣ କରି ଅନନ୍ତ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ !

—MARY ANN DAVIS

... || ...

ସେମାନେ କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ (They Saw only Jesus)

ଆତ୍ମମାନେ ଏକ ଜଟିଳ ଜଗତରେ ବାସ କରୁଅଛୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିବାର ଆବଶ୍ୟକୀୟତା ପୂରଣ କରିବାରେ କେବଳ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମୟ ବିତଯାଉଅଛି । ଶାରିରୀକ ଆବଶ୍ୟକୀୟତା ଉପରେ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦେବା ଫଳରେ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ଅବହେଳିତ ହେଉଅଛି । ଆତ୍ମାତ୍ମିକ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଆପଣା ଓ ସ୍ଵମତ କିଅବା ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିମତି ଅବଲମ୍ବନ କରିବାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଦେହର ଅନେକ ମତଶିଖା, ଅନେକ ଗୁଡ଼ି ନିୟମର ଯାହାକି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ ତାହା ସ୍ଵୀକ୍ଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସଠିକ୍ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରେ ଅନେକେ ପ୍ରଥମେ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନୋଟି ଶିଷ୍ୟ, ସେଉଁ ମାନେ କି ପୁଣି ମହାଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଏକ ପର୍ବତ ଉପରେ

କିଏ ଅଭିଭାବ ଦେଖିଥିଲେ । ସେହି ଅଭିଭାବ ଦର୍ଶିବା ଆମ୍ଭ
ମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ।

ସେମାନଙ୍କ ଭୂଲ୍‌ ଗୁଣାମଣୀ :-

“ଛଅ ଦିନ ପରେ ଯାଶୁ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ
ଯୋହନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନି ଅନ୍ତର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣି ଓ ଉଚ୍ଚ
ପଦକୁ ଦେଖିଗଲେ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ରୂପାନ୍ତରକୁ
ହେଲେ । ତାହାଙ୍କର ମୁଖ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର
ଆନନ୍ଦକର ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ସୁଖି, ଦେଖ, ମୋଶା ଓ ଏଲିୟୁ
ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଗଲା । ସେ-
ଥିରେ ପିତର ଯାଶୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ହେ ପୁତ୍ର ଆମ୍ଭମାନେ ଯେ
ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛୁ । ଏହା ଉତ୍ତମ ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ମୁଁ
ଏଠାରେ ତନୋଟି କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କରିବି । ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ମୋଶାଙ୍କ ଲୋଟିକି ଓ ଏଲିୟୁଙ୍କ ପାଇଁ ଚଗାଟିଏ (ମାଥୱି ୧୭:୧-୪)

ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଜନ୍ମରୁ ଯିହୁଜୀ ଓ ମୋଶାଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଆଧିକାର ପରିପାଳିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାଦଶ
ଶିଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏହି ତିନିଜଣ ଯିହୁଜୀୟ ଆଚାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ
ବେଳେ ଯାଏଁ ଆପଣାକୁ ପୃଥକ୍ କରିଥିଲେ । ଏହି ଦୁଇଜଣ ପ୍ରାୟ
ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ରହି ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶ
ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସବୁ ଗୁଣିଥିଲେ । ଅର, କୁଷ୍ଠ, ଭ୍ରମରସ୍ତ୍ର ଅନେକ ରୋଗୀ
ସୁସ୍ଥ ହେବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖିଥିଲେ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବହୁ ଜନସମୂହକୁ
ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ବେଳେ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରି-
ଥିଲେ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଳରେ ଚୁଲି ଯା ବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ
ନିକଟରେ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ସମୁଦ୍ର ଓ ପ୍ରବଳ ତରଙ୍ଗର
ହୋଇଥିଲା । ମାଥୱି ୧୭:୧୮ ରେ ପିତର ନିଜେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ
କିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପଡ଼ି ପାରିଥିଲେ । ଏକ ଉଚ୍ଚ
ପଦରେ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୁଖ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ବସ୍ତ୍ର ଆଲୋକପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସେ ରୂପା-
ନ୍ତର ହେଲେ । ଏତେ ସନ୍ନିହତ ଭାବେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା

ତାହାଙ୍କ ଏହି ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ରୂପାନ୍ତରିତ ଏହି ଘଟଣା ଦ୍ଵାରା ଅତିଶୟ
 ଭୀତହାଇଥିଲେ । ମୋଶା ଓ ଏଲିୟୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମର
 ଆନ୍ଦୋଳନ ଦାୟକ ଥିଲା । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନ୍ମର ପ୍ରାୟ ୯୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ
 ଏଲିୟୁ ଏହି ଜଗତରେ ଦାସ କରୁଥିଲେ । ଏଲିୟୁଙ୍କ ସମୟର ପ୍ରାୟ
 ୭୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୋଶାଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
 ଏମାନେ ମହାତ୍ମା ଓ ଗୌରବମୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ମିଶର ଦାସତ୍ଵ
 ବନ୍ଦନରୁ କଢ଼ାଇ ଆଣିଥିବା ନେତା ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଦାପ୍ରତି
 ଈଶ୍ରୀମୟଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତର ଖୋଦିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାନ କରିଥିଲେ ।
 (ଯାକୋ ୩:୧-୧୦) (୩୪:୨୭-୨୮, ଦ୍ଵି.ବ. ୧୦:୧-୪) ଈଶ୍ରୀରଙ୍କ
 କାକ୍ୟର ଆଲୋକର ନିର୍ଭରରେ ଦେଶରେ ବିତରଣ କରି ଈଶ୍ରୀୟେ-
 ଲିୟୁ ମାନଙ୍କୁ ସତକ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଏଲିୟୁ ଯିହୁସା-
 ମାନଙ୍କ ଏକ ଆଦରଣୀୟ ଓ ଗୌରବମୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

ମେ ଶା, ଏଲିୟୁ ଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତିନୋଟି କୁଟୀର
 ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଥିବା ପିତର, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଐଶ୍ଵର୍ୟକର୍ତ୍ତା ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାଇ ନଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଈଶ୍ରୀୟୁ
 ମୃତ୍ୟୁ କଥାବା ତାହାଙ୍କ ଅନନ୍ତ ସକଳ୍ପ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞ
 ଥିଲେ ।

ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନେ ପିତରଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଐଶ୍ଵର୍ୟକର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ ଭୁଲ୍ ବୁଝି ଥାଉ । ତାହାଙ୍କ ଐଶ୍ଵର୍ୟକର୍ତ୍ତା
 ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନ ୧:୧୪, ଯୋହନ ୭:୩୫,
 ୧ମ ଜାମସ୍ ୨:୫, ୨ୟ ଯୋହନ ୯ ପଦ ଓ ଏହିପରି ଅନେକ
 ପଦରେ ପଢ଼ିପାରୁ । ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଭବି-
 ଷ୍ୟତ ବକ୍ତା ମୋଶା ଓ ଏଲିୟୁଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ରୂପେ ପରିଗଣିତ
 କରିବା ପିତରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସତେ ସଜନକ ବିଷୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ସମ୍ଭବ ଓ ମହିମାର ପର-
 ମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ସେ ନିଜେ ଶେ, ପାପରହିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମେଧ
 ଶାକଳ ଯେ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ କହିନେଲେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ପରିସାଧ ହେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶିଷ୍ୟମାନେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଗଲେ :—

ସେ ଏହି କଥା କହୁ ୨, ଦେଖ, ଖଣ୍ଡେ ମେଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲ, ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ମେଘରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲ, ଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କ ଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ, ଏହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କର । ଏହା ଶୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଗଲେ ଅତିଶୟ ଘାତ ହେଲେ ।” (ମାଥୱ ୨୭:୫-୭) ।

ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ, ରୂପାନ୍ତରିତ ଘଟଣା ଦ୍ଵାରା, ମେଘ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଓ ଗଜରା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଇ ହୋଇ ଅଛି ବୋଲି ପ୍ରକଟ କଲେ । ମୋଶାଓ ଏଲିୟ ଭବିଷ୍ୟତ କ୍ରମା ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଠାରୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାକ୍ୟ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵର ବୋଲି ଆନୁମାନେ ଯୋହନ ୭:୭୩, ୧୨:୨୮, ୧ମ ପିତର ୧:୨୩-୨୫ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଢ଼ି ପାରୁ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘଟଣା ଦ୍ଵାରା ଅତିଶୟ ଘାତ ହୋଇଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଆପଣା ୨ କୁ ନତ କଲେ ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କି ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦ, ସ୍ଵୀକୃତି ଯୋଗୁଁ କୃପା ଗର୍ବରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ? ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସରାନ କଲେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମହାନତା ନିକଟରେ ଆପଣା ୨ କୁ ନତ କରି ପାରିବା । ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କଲେ :—

“ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରି କହିଲେ, ଉଠ, ଭୟ କର ନାହିଁ ।” (ମାଥୱ ୧୭:୭) ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନୋମତ କରାଇଥିଲେ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମୟ

ଦୁଃଖୀକର କରିଥିବା ଯିଶୁଙ୍କୁ ଛଡ଼ା ପିତାଙ୍କ ନକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ
 ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଥ ନାହିଁ । ତେଣୁକରି ଆସ ଆନ୍ତେମାନେ ପାପ
 ମୟ ବାବନରୁ ଆଖି ଖୋଲି କେବଳ ଯିଶୁଙ୍କୁ ଦେଖୁ ।

J. L. Leifeste

**ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା
 (Finding Favour in the God's Sight)**

ପୁରତନ ଜଗତ ପାପରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମୟରେ,
 ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ବିନାଶ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ । ଭୁମଣ୍ଡଳରୁ
 ଆପଣା ସୃଷ୍ଟି ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ, ଉଚ୍ଚରାମୀ ଜନ୍ତୁ ଓ ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ଲୁପ୍ତ
 କରିବାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସଙ୍କଳ୍ପ ନା ସମୟରେ, ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
 ନୋହୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । (ଆଦ ୭:୮) । ପବନ ଆତ୍ମାନୋହଙ୍କ
 ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ନୋହଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି । ନୋହ ଆପଣା
 ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଧୁ ଲୋକ
 ଥିଲେ । ନୋହ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କଲେ ।”
 (ଆଦ ୭:୧) ।

ଦୁଷ୍ଟତାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଜଗତରେ ଧାର୍ମିକତାର ଏକ
 ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଅଛି । ପାପପୁର୍ଣ୍ଣ ପୁରତନ ଜଗତରେ ବିନାଶ ପ୍ରଦେ
 ଧାର୍ମିକତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅମୂଲ୍ୟ ଥିଲା । ପାପ ଏକ ଆତ୍ମିକ
 ରୋଗ । ଏହା ସମାଜକୁ ରୋଗାଞ୍ଜିତ କରି ବିନଷ୍ଟ କରେ । ପୁରତନ
 ଜଗତର ନୋହଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ଯେପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
 ବହୁମୂଲ୍ୟ ଥିଲା । ଆଜିର ଦୁଷ୍ଟ ଜଗତରେ ଧାର୍ମିକ ଆତ୍ମା ପରମେ-
 ଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ନୋହଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ତାହାଙ୍କ
 ପୁତ୍ର ପୁରୁଷ ହନୋକ, ମଥୁଶେଲହ, ଲେମକମାନେ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ

ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ । ବାଇବେଲ ଇତିହାସରେ ହନୋକ ଏବଂ ନୋହ କେବଳ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଗମନା ଗମନ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ । ନୋହଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏପରି ଲେଖିବାର କାରଣ କ'ଣ ହୋଇ ପାରେ ? (୧) ସେ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । (୨) ସମସାମୟିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସାଧୁ ଥିଲେ । (୩) ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକ୍ରମେ ଥିଲେ । ଏହି ସବୁ କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଅତୁଟ ବିଶ୍ଵାସର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକା ପୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତା ଲେଖନ୍ତି, “ ବିଶ୍ଵାସ ହା ଗ ନେ ହ ନେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପ୍ରକାଶିତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇ ଉକ୍ତି ସହକାରେ ଆପଣା ପରିବାର ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପଣି ସେହି ବିଶ୍ଵାସ ହା ଗ ସେ ଜଡେକୁତୋଷୀ କରି ବିଶ୍ଵାସୀମୁଖୀ ଧାର୍ମିକତାର ଅଧିକାରୀ ହେଲେ । ” (ଏକା ୧୧:୭)

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ସେହି ଯେଉଁ ସେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆଜ୍ଞାକ୍ରମର ନିଦର୍ଶନ । ବିଶ୍ଵାସରେ ପ୍ରଥମେ ପାଦର୍ପଣ କରି, ଆପଣା ନମ୍ର ହୃଦୟ ସୁଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ନେହ ଓ ହନୋକ ଆପଣା ନିସ୍ଵାର୍ଥପର ଜୀବନ ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସନ୍ତୋଷ ମାନ୍ୟ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ବିଶ୍ଵାସ, ଆଜ୍ଞାକ୍ରମ, ନିସ୍ଵାର୍ଥରେତା ଓ ନମ୍ରତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାରି କରି ଥାଏ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି । ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସୁବିଧା ପାଇଥାନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିକରି ବିଶ୍ଵାସ କରି, ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ସ୍ଵୀକାର କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରବେଶର ପାହାଚ ଗୁଡ଼ିକ । ଉକ୍ତଙ୍କର ହେଉଥିବା ଉକ୍ତି ଶୁଣି ଶୁଣି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ଆତ୍ମେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଅଛୁ । ସମସ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କ ମର-

ଶରେ ବାପ୍ରୀ ଜିତ ହୋଇଅଛି । ଏହାକି ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଅତଏବ, ଆତ୍ମମାନେ ବାପ୍ରୀ ସୁ ଦ୍ଵାର ମରଣରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମାର୍ଥପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ଯେପରି ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ପିତାଙ୍କ ଗୌରବ ଦ୍ଵାର ମୃତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଜୀବନର ନୂତନ ଭାବରେ ଆଚରଣ କରୁ । “(ଗେମାୟ ୭:୩-୪)” ଯେଣୁ ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାପ୍ରୀ ଜିତ ହୋଇଅଛୁ ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କୁ ପରିଧାନ କରିଅଛୁ । “(ଗ ଲକ୍ ୩:୨୨) ।” ଏଣୁ ଯଦି କେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଠାରେ ଅଛି । ସୁବଚନ ବିଷୟ ଯଦି ଲୋକ ପାଇ ଅଛି, ଦେଖ, ନୂତନ ବିଷୟ ସବୁ ହୋଇ ଅଛି ।” (୨ୟ କରନ୍ତୀ ୫:୧୭) ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଦ୍ଵାର ଆତ୍ମମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇ ଅଛୁ, “ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ, ସେ ସବୁବେଳେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଠାରେ ବିଜୟ ଯାଯା କରୁ ଅଛନ୍ତି।” (୨ୟ କରନ୍ତୀ ୨:୧୪) । ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କଠାରେ ପ୍ରବେଶିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଠି ସ୍ଵାନ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟନ୍ତି । “ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ନାହିଁ ।” (ଗେମାୟ ୮:୧) ସମସ୍ତ ଆଶୀର୍ଵର ଆକାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଇଶ୍ଵର ଓ ପିତା ଧନ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି, ସେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ଵାଦ ଦ୍ଵାର ସୁଗରେ ଆଶୀର୍ଵାଦ କରିଅଛନ୍ତି ।” (ଏଫିସୀ ୧:୩) ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଠାରେ ଦାପ୍ରୀ ଜିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଠି ସୁଧ ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି । ପାପ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ ବିଜୟ ନକରି, ଧାର୍ମିକତା ବିଜୟ କରେ । ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ରକ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରେ । “କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତି ନିବାସୀ, ଆତ୍ମମାନେ ଯଦି ସେପରି ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଚରଣ କରୁ, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସହକାରୀତା ଅଛି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ ସୁଧ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ସମସ୍ତେ ପାପରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରେ ।” (ଏଫିସୀ ୧:୨) ।

ବାସ୍ତୁ ଜିତ ହେବା ସମୟ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଶତ୍ରୁତା ନ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ନଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଶତ୍ରୁତା ନର ଶିଷ୍ୟ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରବେଶିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନକୁ ପାପରେ ପକାଇବା ନିମନ୍ତେ ଶତ୍ରୁତା ନ ଅନେକ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିଥାଏ । ଶତ୍ରୁତା ନର ଚାପୁରତା ଆପଣଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବିଜୟୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରବେଶିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ଶିଶୁ ବଢ଼ିବାରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୂପ ଦୁର୍ଘ ପାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେବା ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରେ । ଗାଲତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଲେଖି, “ମୁଁ ସୁନତ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କୁ ସୁନବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି ଯେ, ସେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିଥିବା ନିମନ୍ତେ ତାହା । ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଅଛ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ବିକ୍ରି ନ ହୋଇଅଛ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପତିତ ହୋଇଅଛ । (ଗାଲତ ୫:୩-୪) । ଗାଲତୀୟ ମାନେ ଯେତା ନର “ସୁନତ ମାତ ପାଳନ”ର ବାଣରେ ପରସ୍ତ ହୋଇ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପତିତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଏହି ପଦରୁ ଜାଣିପାରୁ । ପିତରଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ, “ଅତଏବ ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଆପଣା ୨ ଆହ୍ଵାନ ଓ ମନୋନୟନକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୁଅ; ଯେଣୁ ଏପରି କଲେ ତୁମ୍ଭମାନେ କେବେ ହେଁ ଝୁଣି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।” (୨ୟ ପିତର ୧:୧୦) । “ତୁମ୍ଭମାନେ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଥାଅ, ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ଦେବୁ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨:୧୦) । ନୂତନ ନିୟମର ୨୭ ପୁସ୍ତକରୁ ୨୦ଟି ପୁସ୍ତକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆହ୍ଵାନ ଓ ମନୋନୟନକୁ ସ୍ଥିର ଯତ୍ନଶୀଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସତର୍କ କରାଯାଇଅଛି । “ଏଣୁ ଯେ ଆପଣାକୁ ସ୍ଥିର ବୋଲି ମନେ କରେ, ସେ ଯେପରି ପତିତ ନ ହୁଏ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେ ସାବଧାନ ହେଉ ।” (୧ମ କରନ୍ଥୀ ୧:୧୨) ଶେଷରେ ୧୫ତମ ପଦ ପ୍ରଥମ ପଦରେ ସେ କହନ୍ତି, “ହେ ଭାଇମାନେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ

ଯେଉଁ ସୁସମାରୁର ପ୍ରଭୃତ କରିଥିଲି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରି
ଥିଲି, ଯହିଁରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଅଛ, ମୁଁ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ପ୍ରଭୃତ କରିଥିଲି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ ଅଛି ।”

କିଶ୍କରଙ୍କ ଏହି ସବୁ ସତ୍ୟତାର ବାକ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି
ଆତ୍ମେମାନେ ଅଜ୍ଞ ହୋଇ ରହୁ । ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନତା
ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିନାଶର କାରଣ ହେବ । ଆତ୍ମେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

—Mariel Wayne Mitchell

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପ୍ରେସ, ନବଭଙ୍ଗପୁର ।

**SOME THINGS THAT SHOULD BE
FOUND IN EVERY HOME**

PROV. 22:6

INTRODUCTION :

1. The home is one of the greatest institutions in all the world and that cannot be denied.
2. The home is no worse than man and no better than man.
3. Certain things should be found within each home if it is going to be the kind of home that it should be.
4. Please consider the following things.

DISCUSSION :

A. Some things that should be found in every home.

1. Christian parents (Eph. 6:1).
2. A daily Bible study (2Tim. 2:15).
3. Daily prayer (Lk. 18:1).
4. Offering thanks at every meal (Phil. 4:6).
5. Love for one another (Col. 3:18-21).
6. A deep faith in God (Heb. 11:1-6).
7. Respect for one another (Eph. 6:1-4).
8. Godly living (Tit. 2:12).
9. Wholesome activities (Rom. 12:9).
10. Work or good works (Phil. 2:12).
11. Joy and happiness (1 Thess. 5:16).
12. Hope in this world and beyond (Tit. 1:2).

B. What kind Of a Home Do You Have?

1. Do you have a Christian home ?
2. Do you have a godly home?
3. What are you doing to make your home the kind of home that should be?
4. Is your home an asset to the community?

6. Do you have the kind of home that God is pleased with?

C. Improve Your Home.

1. Add these things that have been suggested.
2. Let God live with you and direct you along life's way
3. Follow the divine plan.

CONCLUSION :

1. There are many broken homes as a result of leaving God out.
2. The Lord would have every home to be successful.
3. As an individual work on the things that have been suggested.
4. The Lord will bless your labors, and moreover, he will bless a Christian home.

- J. C. Choate.

From

SATYA VANI

P.O. Box 80

KAKINADA - 533 001

Printed Book only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)